

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátu složeném z předsedy senátu Mgr. Milana Procházky a soudců Mgr. Karla Černína, Ph.D. a Mgr. Jana Čížka ve věci

žalobce: **Ing. F. N.**

zastoupeného advokátem Mgr. Tomášem Vrbackým
sídlem Mánesova 658/5a, 500 02 Hradec Králové

proti

žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
sídlem Masarykova 427/31, 602 00 Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 6. 2023, č. j. 18405/23/5200-10422-711621

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce napadá v záhlaví uvedené rozhodnutí žalovaného (dále jen „napadené rozhodnutí“). Jím žalovaný změnil rozhodnutí Finančního úřadu pro Jihomoravský kraj (dále jen „správce daně“) ze dne 30. 7. 2021, č. j. 3600823/21/3013-50522-711880, kterým byla žalobci

dodatečně stanovena daň z příjmů fyzických osob za zdaňovací období kalendářního roku 2017 a současně sdělena zákonná povinnost uhradit z doměřené daně penále (dále jen „dodatečný platební výměr“).

2. Správce daně v rámci zahájeného postupu k odstranění pochybností požadoval prokázat tvrzení žalobce, že jím uvedené příjmy ve výši 3 847 125 Kč představují příjmy osvobozené nebo příjmy, které nejsou předmětem daně. Správce daně po provedeném dokazování dospěl k závěru, že žalobce neunesl důkazní břemeno a neprokázal, že příjmy představují příjem z prodeje obchodního podílu na obchodní společnosti FITPOWER, s.r.o., se sídlem Marešova 643/6, Praha 9 (dále jen „společnost FITPOWER“) a neprokázal splnění hmotněprávních podmínek pro osvobození vymezených v § 4 odst. 1 písm. s) zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů v rozhodném znění (dále jen zákon o daních z příjmů). Správce daně následně vydal dodatečný platební výměr, ve kterém žalobci doměřil daň ve výši 0 Kč, přičemž neakceptoval žalobcem tvrzené snížení daně.
3. K odvolání žalobce žalovaný dodatečný platební výměr změnil. Po doplnění dokazování dospěl k závěru, že žalobce obdržel na svůj účet v roce 2017 částku 300 000 EUR, tj. v přepočtu 7 887 000 Kč, přičemž ve vztahu k dané částce neprokázal že se jednalo o příjem z převodu obchodního podílu společnosti FITPOWER na obchodní společnost QUEBERA TRADING LTD, se sídlem Stasinu & Boumpoulinas 3, Nikosie, Kyperská republika (dále jen „společnost QUEBERA TRADING“).

II. Obsah žaloby

4. Žalobce namítá, že dané příjmy jsou příjmy z prodeje obchodního podílu, což prokázal smlouvou o převodu obchodního podílu ze dne 23. 11. 2017 a výpisy ze svého bankovního účtu. Podle něj o pravosti smlouvy nemůže být jakákoli pochybnost. Z poznámek uvedených v bankovních výpisech k přijatým platbám plyne vůle kupujícího provést jednoznačně platby za převod obchodního podílu.
5. Dále namítá, že úvaha žalovaného, že nedošlo k úhradě celé kupní ceny za převod obchodního podílu je bez vlivu na důkazní řízení, neboť žalobce netvrdil, že mu byla zaplacena celá kupní cena.
6. Neobstojí ani tvrzení žalovaného, že převod obchodního podílu společnosti FITPOWER na společnost QUEBERA TRADING nebyl zapsán do obchodního rejstříku. Zápis má pouze deklaratorní účinky. Ze skutečnosti, že společnost QUEBERA TRADING nebyla zapsána v obchodním rejstříku neplyne, že nedošlo k převodu obchodního podílu.
7. Dále namítá, že žalovaný v bodech 53 a násl. napadeného rozhodnutí popisuje jednání žalobce po uzavření smlouvy o převodu obchodního podílu, které nesouvisí se zdaněním příjmů plynoucích z převodu obchodního podílu.
8. Žalobce vytýká žalovanému, že ačkoli tvrdí, že žalobce neprokázal, že částka ve výši 7 887 000 Kč (300 000 EUR) představuje příjem z převodu obchodního podílu, vůbec se nezabýval otázkou, za co žalobce uvedenou částku obdržel.

III. Vyjádření žalovaného

9. Žalovaný navrhuje podanou žalobou zamítnout, jelikož vznesené námitky považuje za nedůvodné. Odkazuje na napadené rozhodnutí a argumentuje ke každému žalobnímu bodu.

IV. Posouzení věci krajským soudem

10. Žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a jedná se o žalobu přípustnou. Soud ve věci rozhodl bez nařízení jednání za splnění zákonných podmínek (§ 51 odst. 1 s. ř. s.). Při přezkoumání žalobou napadeného rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jakož i z pohledu vad, k nimž je povinen přihlížet z úřední povinnosti, a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
11. Rozhodnou otázkou v dané věci je, zda žalobce unesl své důkazní břemeno v daňovém řízení a prokázal, že částky hrazené na jeho účet představují příjmy z prodeje obchodního podílu, které jsou podle § 4 odst. 1 písm. s) zákona o daních z příjmů osvobozené.
12. Podle § 92 odst. 3 daňového řádu daňový subjekt prokazuje všechny skutečnosti, které je povinen uvádět v řádném daňovém tvrzení, dodatečném daňovém tvrzení a dalších podáních. Každý daňový subjekt má povinnost daň přiznat, tedy nese břemeno tvrzení, a povinnost svá tvrzení doložit, tedy nese břemeno důkazní.
13. Povinnosti správce daně v rámci dokazování jsou vymezeny v § 92 odst. 2 daňového řádu tak, že musí dbát na to, aby skutečnosti rozhodné pro správné zjištění a stanovení daně byly zjištěny co nejúplněji. Podle § 92 odst. 5 písm. c) správce daně tíží důkazní břemeno, pokud jde o prokázání důvodnosti pochyb ohledně věrohodnosti, průkaznosti, správnosti či úplnosti předložených důkazních prostředků. Jak konstantně judikuje Nejvyšší správní soud (např. v rozsudku ze dne 30. 1. 2008, č. j. 2 Afs 24/2007-119), „*správce daně nemá povinnost prokázat, že údaje o určitém účetním případě jsou v účetnictví daňového subjektu zaznamenány v rozporu se skutečností, je však povinen prokázat, že o souladu se skutečností existují natolik vážné a důvodné pochyby, že činí účetnictví nevěrohodným, neúplným, neprůkazným nebo nesprávným. [...] Správce daně je zde povinen identifikovat konkrétní skutečnosti, na základě nichž hodnotí předložené účetnictví jako nevěrohodné, neúplné, neprůkazné či nesprávné. [...] Smysl a účel takto rozloženého důkazního břemene mezi daňový subjekt a správce daně je z pohledu Nejvyššího správního soudu evidentní a odpovídá i ekonomické realitě daňověprávních vztahů: Bylo by jistě teoreticky možné, avšak velmi nevhodné, aby důkazní břemeno v daňovém řízení nesl vždy a ve všech ohledech správce daně.*“
14. Podle § 31 zákona č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o obchodních korporacích“) platí, že (zvýrazněno soudem) *podíl představuje účast společníka v obchodní korporaci a práva a povinnosti z této účasti plynoucí.*
15. V souzené věci daňové orgány zjistily, že žalobce v roce 2017 obdržel příjem ve výši 300 000 EUR, tj. v přepočtu 7 887 000 Kč. Pakliže žalobce v průběhu daňového řízení konstantně tvrdil, že daná částka představuje příjem z titulu převodu obchodního podílu společnosti FITPOWER na společnost QUEBERA TRADING, tedy příjem od daně osvobozený (§ 4 odst. 1 písm. s) zákona o daních z příjmů), pak důkazní břemeno ohledně tohoto tvrzení leželo na něm.
16. Žalobce namítá, že své tvrzení prokázal smlouvou o převodu obchodního podílu. Krajský soud uvádí, že podle této smlouvy ve znění dodatku č. 1 byla sjednána kupní cena za převod obchodního podílu ve výši 900 000 EUR. Dle zjištění žalovaného obdržel žalobce v roce 2017 částku ve výši 300 000 EUR a v roce 2018 částku ve výši 300 000 EUR. Žalobce k tomu

vedl, že došlo dodatkem ke smlouvě o převodu obchodního podílu ke snížení kupní ceny. Nicméně toto tvrzení nedoložil.

17. Krajský soud souhlasí se žalovaným, že ve výsledku žalobce nepředložil finální verzi smlouvy o převodu obchodního podílu (tj. verzi smlouvy ve znění žalobcem tvrzeného dodatku o snížení kupní ceny) a tedy nijak neprokázal skutečnou výši sjednané kupní ceny, ačkoli na její zaplacení byly vázány účinky převodu obchodního podílu [viz čl. IV, odst.4) smlouvy]. Jinými slovy žalobcem tvrzenou verzi převodu obchodního podílu předložená smlouva o převodu obchodního podílu nedokládá.
18. Dále žalobce namítal, že jeho daňové tvrzení dokládají výpisy z bankovního účtu, ze kterých plyne, že přijaté platby jsou příjmem z prodeje obchodního podílu.
19. Krajský soud k tomu uvádí, že ohledně zdanění předmětných finančních prostředků daňové orgány sdělily žalobci své důvodné pochybnosti o souladu formálního stavu se stavem faktickým a bylo na žalobci, aby je rozptýlil.
20. Dané pochybnosti žalovaný podrobně popsal v napadeném rozhodnutí. Vyplyvají mimo jiné ze zjištění, že společnost QUEBERA TRADING nebyla jako společník společnosti FITPOWER zapsána v obchodním rejstříku. Krajský soud souhlasí se žalobcem, že stav zápisu v obchodním rejstříku má pouze deklaratorní charakter. Nicméně z této skutečnosti nelze dovodit, že by absence zápisu společnost QUEBERA TRADING jako společníka společnosti FITPOWER nemohla vzbudit důvodné pochybnosti správce daně o reálném uskutečnění převodu obchodního podílu.
21. Dále žalovaný zjistil, že dle zápisu v obchodním rejstříku žalobce vlastnil obchodní podíl ve výši 100 % na společnosti FITPOWER od 2. 9. 2015 do 12. 3. 2021, který následně převedl na paní M. P. z Ukrajiny. Žalobce k tomu uvedl, že mu společnost QUEBERA TRADING následně prodala obchodní podíl ve výši 50 % zpět a on se tak stal opět vlastníkem 100% podílu na společnosti FITPOWER. Nicméně dané tvrzení žalobce ničím nedoložil. Tyto skutečnosti jsou zcela relevantní pro vznik pochybností žalovaného, ačkoli nastaly až po realizaci žalobcem tvrzeného převodu obchodního podílu.
22. Své tvrzení, že částka ve výši 300 000 EUR, kterou obdržel v roce 2017, představuje splátku skutečně sjednané ceny za převod obchodního podílu, žalobce dále dokládá úhradou příplatku k základnímu kapitálu (v roce 2018 ve výši 400 000 EUR), k jehož poskytnutí se zavázal v dokumentu označeném jako Memorandum of the future associate of the company FITPOWER s.r.o. ze dne 23. 11. 2017. V daném dokumentu se žalobce jako 100% společník společnosti FITPOWER a společnost QUEBERA TRADING jako budoucí 50% společník společnosti FITPOWER dohodli, že společně a ve stejné výši poskytnou v letech 2017 a 2018 příplatek, každý ve výši 450 000 Kč. Krajský soud se shoduje se závěrem žalovaného, že předmětné memorandum ani úhrada příplatku neprokazují, že byl skutečně realizován převod obchodního podílu společnosti FITPOWER na společnost QUEBERA TRADING. Nadto z důkazních prostředků nevyplývá, že by společnost QUEBERA TRADING danou dohodu o poskytnutí příplatku dodržela, resp. že by jakýkoli příplatek společnosti FITPOWER poskytla.
23. Otázka, co vlastně bylo předmětem a skutečným účelem transakcí mezi dotčenými společnostmi a žalobcem zůstává ve sféře pochybností, které se žalobci nepodařilo rozptýlit.

24. Žalobce také namítal, že se žalovaný vůbec nezabýval otázkou, za co žalobce uvedenou částku obdržel. Daná námitka není důvodná, neboť daňové orgány nebyly povinny se vypořádat s právní identifikací příjmu ve výši 300 000 EUR. Je to daňový subjekt (žalobce), kdo nese břemeno tvrzení ve vztahu ke své daňové povinnosti a břemeno důkazní ve vztahu k těmto tvrzením (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 1.2016, č. j. 5 Afs 15/2015-38).

V. Závěr a náklady řízení

25. Soud na základě všech výše uvedených skutečností a úvah neshledal žalobu důvodnou, proto ji postupem podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
26. O náhradě nákladů řízení rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu těch nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který úspěch ve věci neměl. Žalobce před soudem neuspěl (soud žalobu zamítl jako nedůvodnou), proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníkovi řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, však žádné náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly, a proto mu je nelze přiznat (srov. usnesení rozšířeného senátu ze dne 31. 3. 2015, č. j. 7 Afs 11/2014-47, č. 3228/2015 Sb. NSS).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních právních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 20. 5. 2025

Mgr. Milan Procházka
předseda senátu